

Intern kader bovengronds parkeren

Inleiding

Bij meergezinswoningen worden vaak meer woongelegenheden gecreëerd op een perceel waar de woondichtheid voordien lager lag. Verdichting is een evolutie die wij als Stad Veurne graag mede-ondersteunen, weliswaar niet door overal een zo groot mogelijke woondichtheid te gaan nastreven.

Er dient rekening te worden gehouden met heel wat belangrijke randvoorwaarden, waarvan parkeren er één van is. Op vandaag geldt er volgend de stedenbouwkundige verordening n°1 volgende norm: 1 parkeerplaats per woongelegenheden voor meergezinswoningen met <10 woongelegenheden en 1.2 op 1 vanaf 10 woongelegenheden.

Bij meergezinswoningen geniet ondergronds parkeren – onder de footprint van het gebouw - altijd de voorkeur. Hierdoor kan er bovengronds namelijk meer groene of publieke buitenruimte gecreëerd worden. Dit heeft positieve effecten op de leefkwaliteit, woonkwaliteit, de waterhuishouding, de verhardingsgraad, etc.

In sommige gevallen is het evenwel niet altijd verdedigbaar om ondergronds parkeren op te leggen. Bepaalde percelen zijn namelijk voldoende ruim om bovengronds parkeren mogelijk te maken met behoud van voldoende **kwalitatieve, groene en waterdoorlatende buitenruimte**. In deze gevallen is ondergronds parkeren een grote meerkost die niet noodzakelijk gemaakt moet worden. Om deze inschatting op een objectieve manier te kunnen maken wordt hiervoor een kader geschept om deze beoordeling te maken.

Kader:

Dit kader in van toepassing bij grotere, nieuwbouw meergezinswoningen.

Onder de volgende voorwaarden kan bovengronds parkeren overwogen worden:

- 60% van de niet bebouwde ruimte wordt ingericht als groene, onverharde buitenruimte
- **Én** maximaal 30% van het totale perceel wordt als parking aangewend

De niet bebouwde ruimte betreft delen van het perceel die vrij zijn van enige vorm van bebouwing (het hoofdvolume, garageboxen, bergingen, ruimte onder terrassen, etc.).

De groene zone moet bestaan **uit een robuust én samenhangend geheel**. Het is niet de bedoeling om overal kleine beetjes groen samen te stellen om zo tot de benodigde percentages groen te komen.

De zone die niet als parking aangelegd wordt moet bestaan uit een groene, waterdoorlatende en kwalitatieve buitenruimte. Is dit niet mogelijk en dient deze om welke reden dan ook verhard te worden, dan zal een bovengrondse parking niet aanvaard kunnen worden.

Dit kader biedt geen vrijgeleide om op grotere percelen sowieso bovengrondse parkings in te richten. In bepaalde gevallen kan geoordeeld worden dat, zelfs als voldoen een aanvraag aan dit kader, het toch niet wenselijk is om bovengrondse parkings toe te staan.

Noot: Bedoeling van dit kader is om bovengronds parkeren enkel mogelijk te maken als er een substantiële hoeveelheid groen kan worden voorzien. Het is aldus een vrij strenge, maar niet onmogelijke norm. Ondergronds parkeren moet immer de voorkeur blijven.

Dit kader kan n.a.v. concrete projecten en de toetsing eraan nog gewijzigd worden mocht blijken dat de waarden niet voldoen.

Thomas Goethals
07/07/2020